

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Κλειδώνω μανταλώνω, ο κλέφτης είναι μέσα. Τι είναι;

Ποια είναι η απάντηση, λοιπόν, στην παιδική παροιμία «κλειδώνω, μανταλώνω, ο κλέφτης είναι μέσα»; Ο ήλιος! Ό,τι και να κάνεις δεν μπορείς να τον κλείσεις «εκτός». Θα βρει τρόπο να μπει, και να διαλύσει τα σκοτάδια.

Ο ήλιος της φοιτητικής αμφισβήτησης και της κοινωνικής αντίστασης διαλύει τα σκοτάδια της συντήρησης, της τάχα ουδετερότητας της επιστήμης και της κοινωνικής αδιαφορίας στο διαρκές και απάνθρωπο έγκλημα που συντελείται στη Γάζα. Ένα μετά το άλλο τα «άβατα» ενδίδουν στη νεανική ορμή- όπως και τόσες άλλες φορές στο παρελθόν. Columbia, New York University, MIT, Tufts, Brown, Yale, Humbolt, Harvard και δεκάδες άλλα (Πηγή: Associated Press) συγκλονίζονται από πολυήμερες καταλήψεις, γεμίζουν παλαιστινιακές σημαίες. Τι κι αν χρησιμοποίησαν κάθε μέσο για να καταστείλουν τις κινητοποιήσεις, από απολύσεις πρυτάνεων γιατί κατηγορήθηκαν ως υποχωρητικοί έναντι των κινητοποιήσεων έως ωμή αστυνομική βία (100 συλλήψεις στο Columbia, 133 στο New York κ.λπ.).

Αλλά ας έρθουμε στα δικά μας. Τι άραγε σκέφτονται, τώρα, όλοι εκείνοι που μηρυκάζουν τις χλιοδιαψευσμένες απόψεις ότι «οι φοιτητικές καταλήψεις είναι αποκλειστικά ελληνικό φαινόμενο»; Αλλά και τι άραγε πιστεύουν ότι θα καταφέρουν με μέτρα όπως ο περιορισμός της λειτουργίας των πανεπιστημιακών χώρων στις εργάσιμες μέρες και ώρες – και αποκλειστικά για τα μαθήματα –, εκτός από να συσσωρεύουν την οργή όλων αυτών που νοιώθουν ασφυκτικά στο σήμερα και θέλουν να αναζητήσουν διεξόδους, απαγορεύοντας την ύπαρξη τους εντός των πανεπιστημιακών χώρων; Οι τελευταίες συνεχόμενες αποφάσεις της Πρυτανείας του ΕΜΠ για κλείσιμο των χώρων του ιστορικού ΕΜΠ, αλλά και στο πάνω

Πολυτεχνείο –πάντα στο όνομα της «ασφάλειας» –, ακριβώς γιατί συντονίζονται με πολλές άλλες αντίστοιχες πανελλαδικά μαρτυρούν ότι είναι κεντρικής έμπνευσης («κατά παραγγελία» δηλαδή), χωρίς αυτό να σημαίνει καθόλου ότι οι ευθύνες για την αλλαγή στον κοινωνικό ρόλο που πάντα έπαιζαν τα πανεπιστήμια δεν παραμένουν ακέραιες. Σε αυτό προστίθεται, επίσης, η βίαιη αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο έχουμε συνηθίσει να εργαζόμαστε και να δημιουργούμε που δεν περιορίζεται (καλώς ή κακώς!) στο πενήήμερο-οκτάωρο.

Κλειδώστε-μανταλώστε, ο ήλιος θα είναι μέσα!

Με την ευκαιρία, μόνο ως κακόγουστο αστείο μπορεί να θεωρηθεί η μη διαψευσμένη πληροφορία για διαπραγματεύσεις του ΕΜΠ για ίδρυση ιδιωτικού παραρτήματος στην Κύπρο. Πρώτον, γιατί αποτελεί κίνηση-πρόκληση στο μεγαλειώδες κίνημα ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια στο οποίο το ΕΜΠ πρωτοστάτησε. Δεύτερον, γιατί μερικοί μερικοί... δεν κρατιούνται στο δέλεαρ κάποιων ευρώ. Και, τρίτον, σε ένα ΕΜΠ που αγκομαχάει να κρατήσει τη θέση του στηριγμένο στις υπεράνθρωπες προσπάθειες των ανθρώπων του, με μηδενικές υποδομές πια, είναι απερίγραπτη πρόκληση να ψάχνουν κάποιοι σπόνσορες για να ανοίξουν «μαγαζί». Καθόλου αστείο, λοιπόν. Απαιτούμε την άμεση διακοπή κάθε απόπειρας σε αυτήν την κατεύθυνση.

29.04.2024